

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Orgull i culpa**La casa de arena y niebla**

Director: Vadim Perelman.

Intèrprets: Jennifer Connelly, Ben Kingsley, Frances Fisher, Ron Eldard, Shorherh Aghdashloo.

EUA, 2003. 110 minuts.

Rambla, Lauren.

1. De què va? Una dona perd la seva casa en no pagar els impostos i un emigrant iranià, excoronel del Sha de Pèrsia, la compra en subhasta, però l'antiga propietària no es resigna...

2. Com va? Darrera d'un títol tan poètic –casa de sorra i boira– que fascinaria el Màrius Torres cinèfil, ningú no espera topar-se amb un drama familiar que ens aboca en el nequit de les relacions entre ètnies. L'infern del paradís perdut està servit. Vadim Perelman, jove i publicista, s'estrena en la direcció cinematogràfica orquestrant un relat demolidor obre els estralls de l'orgull ferit i la nostàlgia d'un temps pretèrit perfect. Tot vorejant l'estètica nadal·lenca, però salvant-se'n en el darrer minut, imposa el sentit fatídic final: ésser immigrant en terra promissòria. La ironia tràgica emergeix en el xoc de sensibilitats, d'interessos genèrics: ella (Jennifer Connelly) dona jove-que-exigeix-paternalisme-protector, se les veu amb l'home (Ben Kingsley) autoritari-especulador. De l'enfrontament (pro)agònic en salta una guspira sentimental de bona llei. Aquella que es talvia sentències moralitzadors fàcils. I la casa s'ensorra i la boira s'escampa. Tot resta com en començar el drama, però a pitjor...

3. I va: per a aficionats/des de pedra picada i ciutadania sensible als canvis socials.